

DENÍK ANNY FRANKOVÉ

Pátek 24. prosince 1943

Drahá Kitty,

už často jsem ti psala, jak tu všichni trpíme různými náladami, a myslím, že se to u mě především v poslední době stupňuje.

„Po plesu a jáсотu zármutek k smrti,“ to se sem určitě hodí. „Plesám a jáсам,“ já, když si pomyslím, jak dobře se tu ještě máme, a srovnávám se s ostatními židovskými dětmi. A „zármutek k smrti“ cítím například, když tu je paní Kleimanová a vypráví o hokejovém klubu Jopies, o jízdách na kanoi, o divadelních představeních a čajích s přáteli.

Nemyslím, že žárlím na Jopies. Ale strašně pak zatoužím mít taky nějakou zábavu a smát se, až by mě břicho bolelo. Hlavně teď v zimě, kdy je pár volných vánočních a novoročních dnů- a my tu sedíme jako vydědění. A přece bych vlastně tahle slova neměla psát, protože vypadám jako nevděčnice. Ale nedokážu si všechno nechávat pro sebe a uvádím ještě jednu svá úvodní slova: „Papír je trpělivý.“

Když někdo přijde rovnou z venku a má šaty profoukané větrem a studenou tvář, nejraději bych strčila hlavu pod příkrývku, abych nemusela přemýšlet: „Kdy nám bude dopřáno cítit zase čerstvý vzduch?“ A protože nemůžu skrývat hlavu pod pokrývku, ale naopak se musím držet zpřímá a pevně, napadají mě ty myšlenky nejednou, ale mnohokrát, nesčetněkrát. Věř mi, když sedíš půldruhého roku zavřená, můžeš toho mít některé dny dost, ať už je to oprávněné nebo nevděčné. Pocity se nedají odsunout stranou. Jezdit na kole, tancovat, pískat, vidět svět, cítit se mladá, vědět, že jsem svobodná- po tom já toužím. A přece to nesmím dát najevo. Vždyť si představ, kdybychom si všichni začali naříkat nebo se tvářit nespokojeně, kam by to asi vedlo?

Někdy mi tak napadá: „Může mi někdo rozumět, bez ohledu na nevděčnost, na to, jestli jsem Židovka nebo ne, a vidět ve mně jen malou holku, která má tak velkou potřebu nevázaných radovánek?“ Nevím, a také bych o tom nikdy s nikým nemohla mluvit, protože bych určitě začala hned plakat. Pláč může takovou úlevu přinést, pokud máme člověka, u kterého se můžeme vyplakat. Navzdory všemu, navzdory všem teoriím a veškeré námaze postrádám dennodenně a každou chvíli matku, která by mě chápala. A proto myslím při všem, co dělám a co píšu, na to, že chci být později svým dětem takovou matkou, jakou si představuji. Mamkou, která nebere tak vážně všechno, co se řekne, a přece bere vážně to, co chci sdělit. Pozoruji, že to nedokážu popsat, ale slovo „mamka“ říká už všechno. Víš, jaké jsem našla východisko, abych nazývala matku přece jen nějak podobně jako mamka? Říkám jí často mamsa; je to vlastně neúplná mamka, kterou bych tak ráda poctila tím jedním písmenem, co by bylo správné. Mamsa- mamka. Naštěstí to mamsa nechápe, jinak by byla kvůli tomu moc nešťastná.

Už je toho dost, moje „zarmoucení k smrti“ při psaní trošičku přešlo.

Tvoje Anna

Pondělí 27. prosince 1943

Milá Kitty,

v pátek večer jsem poprvé v životě dostala něco k Vánocům. Děvčata, Kleiman a Kugler připravili zase skvělé překvapení. Miep upekla báječný vánoční koláč, na němž stálo „Mír 1944“. Bep opatřila libru máslových sušenek předválečné jakosti.

Pro Petra, Margot a mne byla láhev jogurtu a pro dospělé po jedné láhvi piva. Všechno bylo zase tak hezky zabaleno a na každém balíčku byl obrázek. Jinak nám Vánoce rychle uběhly.

Tvoje Anna

Zdroj:

Fialová, Zuzana a Podzimek, Jiří. *Čítanka s literární výchovou pro 8. ročník*. 1. vydání. Praha: Moby Dick, 1998, s. 36- 39, ISBN 80-902223-7-4

Vypracovala Tereza Zalabáková

DENÍK ANNY FRANKOVÉ- PRÁCE S TEXTEM

Najdi za pomoci úvodního textu odpovědi na následující otázky:

- 1) Kdo je Kitty?**
- 2) Kolik let má asi Anna?**
- 3) Jaký vztah měla Anna ke svým rodičům? Jak s nimi vycházela?**
- 4) Proč Anna nedostávala dárky k Vánocům už v dřívějších letech?**
- 5) Anna svádí svůj vnitřní konflikt. Pokus se vypsát, jaké nálady a pocity se u ní vyskytují, na co si stěžuje?**
- 6) Jaká situace vedla rodinu k tomu, že se musela skrývat a jaké nebezpečí hrozilo lidem z úkrytu při jejich odhalení?**
- 7) Jak to s rodinou nakonec dopadlo?**

DENÍK ANNY FRANKOVÉ- PRÁCE S TEXTEM (ŘEŠENÍ)

Najdi za pomoci úvodního textu odpovědi na následující otázky:

1) Kdo je Kitty?

Tímto jménem Anna oslovovala svůj deník.

2) Kolik let má asi Anna?

Třináct.

3) Jaký vztah měla Anna ke svým rodičům? Jak s nimi vycházela?

Otec velmi milovala a vycházela s ním výborně. S matkou měla složitější vztah. Měla ji ráda, ale v mnoha věcech si nerozuměly a hádaly se.

4) Proč Anna nedostávala dárky k Vánocům už v dřívějších letech?

Protože Židé si na Vánoce dárky nedávají. V tomto případě to bylo vyjimečné.

5) Anna svádí svůj vnitřní konflikt. Pokus se vypsát, jaké nálady a pocity se u ní vyskytují, na co si stěžuje?

Na jednu stranu si uvědomuje, že jsou na tom mnohem lépe než ostatní židé, ale na druhou stranu se lituje a je nešťastná z toho, že už jsou dlouhé měsíce zavřeni v bytě, kde nemůžou ani pořádně mluvit. Cítí se provinile za to, že si stěžuje.

6) Jaká situace vedla rodinu k tomu, že se musela skrývat a jaké nebezpečí hrozilo lidem z úkrytu při jejich odhalení?

Druhá světová válka a zacházení s židy. Odvážení a zabíjení v koncentračních táborech.

7) Jak to s rodinou nakonec dopadlo?

Byli odhaleni, zatčeni a následně odvezeni do koncentračních táborů. Přežil pouze Otto Frank (otec).